

765

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 13 maja 2000 r.

w sprawie warunków uzyskania uprawnień, sposobu obliczania, szczegółowych zasad i trybu wypłacania w roku 2000 osłon socjalnych z tytułu urlopów górniczych i zasiłków socjalnych dla zatrudnionych pod ziemią pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu, węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową.

Na podstawie art. 37 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 2000 z dnia 21 stycznia 2000 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do:

- 1) pracowników górnictwa soli, rud cynku i ołowiu, barytu, węgla brunatnego wydobywanego metodą głębinową, zwanych dalej „pracownikami”, wykonujących pracę pod ziemią, objętych zamiarem zwolnień lub zwalnianych z przyczyn dotyczących zakładu pracy lub likwidacji albo upadłości:
 - a) podziemnego zakładu górniczego „Sieniawa”, wchodzącego w skład Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” w likwidacji w Sieniawie,
 - b) zakładu górniczego „Stanisławów” oraz zakładu górniczego „Boguszów”, wchodzących w skład Kopalni Barytu „Boguszów” Spółka z o.o. w upadłości w Boguszowie-Gorcach,
 - c) zakładu górniczego „Łęczkowice” oraz zakładu górniczego „Bochnia”, wchodzących w skład Kopalni Soli „Bochnia”,
 - d) zakładu górniczego rud cynku i ołowiu „Bolestaw” oraz rejonu „Olkusz” zakładu górniczego „Olkusz-Pomorzany”, wchodzących w skład Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolestaw” w Bukownie,
 - e) zakładów górniczych rud cynku i ołowiu „Trzebionka”, wchodzących w skład Zakładów Górniczych „Trzebionka” SA w Trzebini,jeśli postanowienia układów zbiorowych pracy obowiązujących w tych zakładach górniczych przewidują stosowanie osłon socjalnych;
- 2) byłych pracowników zakładów górniczych określonych w pkt 1, zwanych dalej „pracownikami”, którzy do dnia 31 grudnia 1999 r. przebywali na urlopach górniczych albo pobierali zasiłki socjalne finansowane ze środków budżetowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) osłonie socjalnej — należy przez to rozumieć świadczenie socjalne wypłacone w trakcie urlopu górniczego oraz zasiłek socjalny,
- 2) pracownikowi wykonującym pracę pod ziemią — należy przez to rozumieć pracownika posiadającego co najmniej pięcioletni staż pracy w górnictwie, który ten rodzaj pracy ma określony w umowie o pracę zawartej na czas nie określony i pracę tę wykonywał w okresie co najmniej trzech miesięcy przed otrzymaniem urlopu górniczego lub zasiłku socjalnego.

§ 3. 1. Pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, któremu ze względu na wiek, łączny staż pracy lub staż pracy pod ziemią wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy brakuje nie więcej niż pięć lat do spełnienia warunków umożliwiających uzyskanie prawa do emerytury, może być udzielony przez pracodawcę na wniosek pracownika urlop górniczy do czasu uzyskania uprawnień emerytalnych, pod warunkiem złożenia przez pracownika pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody na rozwiązanie stosunku pracy z dniem zakończenia tego urlopu.

2. Urlop górniczy może być udzielony przez pracodawcę po ustaleniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okresów uprawniających pracownika do emerytury oraz okresu urlopu górniczego niezbędnego do nabycia uprawnień emerytalnych.

3. Uprawnienie do urlopu górniczego przysługuje do dnia nabycia uprawnień emerytalnych lub rentowych, z zastrzeżeniem ust. 5.

• 4. Z zastrzeżeniem ust. 5, w okresie korzystania z urlopu górniczego pracownikowi jest wypłacane świadczenie socjalne w wysokości określonej w § 5 i 6.

5. Uprawnienie do urlopu górniczego lub świadczenia socjalnego traci pracownik, który w trakcie korzystania z tego uprawnienia podjął pracę pod ziemią lub u pracodawcy uprawnionego do stosowania osłon socjalnych lub podjął inne zatrudnienie, nie powiadamiając o tym pracodawcy zobowiązanego do wypłaty świadczeń socjalnych w terminie do 30 dni od dnia podjęcia zatrudnienia.

§ 4. 1. Pracownik otrzymujący świadczenie socjalne, o którym mowa w § 6, otrzymuje także deputat węglowy, nagrodę z okazji „Dnia Górnika” i dodatkową nagrodę roczną wynikającą z Karty Górnika, nagrodę jubileuszową oraz ma prawo do korzystania z uznaniowych świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Deputat węglowy, nagroda z okazji „Dnia Górnika” i dodatkowa nagroda roczna wynikająca z Karty Górnika, o których mowa w ust. 1, przysługują pod warunkiem, że pracownik korzystający z urlopu górniczego nabył do nich uprawnienia przed uzyskaniem urlopu górniczego.

3. Od świadczenia socjalnego, nagrody z okazji „Dnia Górnika” oraz dodatkowej nagrody rocznej wynikającej z Karty Górnika, o których mowa w ust. 1, pracodawca dokonuje wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne na zasadach określonych w odrębnych przepisach oraz opłaca

składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w wysokościach określonych w odrębnych przepisach.

§ 5. 1. Świadczenie socjalne przyznane pracownikowi przed dniem 1 stycznia 2000 r. jest wypłacane w każdym miesiącu trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 6 ust. 2—7.

2. Świadczenie socjalne, przyznane pracownikowi od dnia 1 stycznia 2000 r. na okres do 5 lat, jest wypłacane w każdym miesiącu podczas trwania urlopu górniczego, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń u pracodawcy, z zastrzeżeniem § 6, w kwocie stanowiącej 75% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego obliczonego, z zastrzeżeniem ust. 3, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy.

3. Do podstawy obliczania wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy, o którym mowa w ust. 2, wlicza się wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych obliczone zgodnie z Kodeksem pracy, nie więcej jednak niż za 37,5 godzin nadliczbowych w kwartale.

4. Od dnia 1 stycznia 2000 r. podstawę wymiaru świadczenia socjalnego stanowi wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 2, pomniejszone o kwotę składek odpowiadającą 18,71% tego wynagrodzenia.

§ 6. 1. W pierwszym kwartale 2000 r. miesięczne świadczenie socjalne dla pracowników:

- 1) zakładów górniczych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a) i lit. b), nie może być niższe niż kwota 539,23 zł,
- 2) zakładów górniczych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. c), nie może być niższe niż kwota 743,22 zł,
- 3) zakładów górniczych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. d) i lit. e), nie może być niższe niż kwota 925,01 zł.

2. Świadczenie socjalne w zakładach górniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jest waloryzowane kwartalnie według wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń obciążających koszty, o którym mowa w ust. 3, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

3. Wskaźnik wzrostu przeciętnych wynagrodzeń na kolejny kwartał ustala się odrębnie dla każdego zakładu górniczego wymienionego w ust. 1 pkt 1 i 2, jako stosunek obciążającego koszty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych pod ziemią w tych zakładach z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalony, do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał przedostatni. Do wynagrodzenia nie wlicza się nagród rocznych, odpraw pieniężnych przyznawanych w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i innych wypłat o charakterze jednorazowym.

4. Świadczenia socjalne w zakładach górniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są waloryzowane kwar-

talnie według wskaźnika wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 5, obliczanego na podstawie najniższego wynagrodzenia za pracę ustalanego przez ministra właściwego do spraw pracy, z tym że kwota tego świadczenia nie może być niższa od kwoty wypłaconej w miesiącu poprzedzającym waloryzację.

5. Wskaźnik wzrostu przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia na kolejny kwartał ustala się jako stosunek przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia, z ostatniego kwartału przed kwartałem, na który wskaźnik jest ustalany, do przeciętnego miesięcznego najniższego wynagrodzenia za kwartał przedostatni.

6. Wysokość świadczenia socjalnego na kolejny kwartał ustala się jako iloczyn kwoty świadczenia socjalnego otrzymywanego w kwartale poprzednim i wskaźnika wzrostu przeciętnych wynagrodzeń.

7. Waloryzacja świadczenia socjalnego dla pracownika, któremu przyznano urlop górniczy w danym kwartale, rozpoczyna się od następnego kwartału.

§ 7. 1. Zasiłek socjalny przyznany pracownikowi przed dniem 1 stycznia 2000 r. na okres do 2 lat jest wypłacany w każdym miesiącu, w którym osoba jest upoważniona do jego pobierania, nie później niż w terminie wypłat wynagrodzeń w zakładzie górniczym wypłacającym, z zastrzeżeniem ust. 2—5.

2. Zasiłek socjalny może być przyznany począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r. pracownikowi wykonującemu pracę pod ziemią, w zakładach górniczych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a) i lit. b), nie uprawnionemu do urlopu górniczego, z którym rozwiązano stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4—6, zasiłek socjalny będzie wypłacany w każdym miesiącu, w którym pracownik jest uprawniony do pobierania zasiłku, nie później niż w terminie wypłaty wynagrodzeń, w kwocie stanowiącej 65% miesięcznego ekwiwalentu pieniężnego, obliczonego, z zastrzeżeniem § 6 ust. 4, jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy, w okresie nie dłuższym niż dwa lata, licząc od następnego dnia po dniu, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę.

4. W pierwszym kwartale 2000 r. miesięczny zasiłek socjalny wypłacany pracownikom zakładów górniczych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a) i lit. b), nie może być niższy niż kwota 449,36 zł.

5. Zasiłek socjalny jest waloryzowany kwartalnie w sposób określony w § 6 ust. 4—7.

6. Od zasiłku socjalnego odprowadzane są składki, o których mowa w § 4 ust. 3.

§ 8. Pracownikowi otrzymującemu świadczenie socjalne, który podejmie zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania oston socjalnych i zgłosi ten fakt pracodawcy zobowiązanemu do wypłacania świadczenia socjalnego, przysługuje miesięcznie poło-

wa przyznanego świadczenia socjalnego, wypłacanego jednak nie dłużej niż do końca okresu, na który świadczenie przyznano.

§ 9. Pracownikowi otrzymującemu zasiłek socjalny, który podejmie zatrudnienie u pracodawcy nie uprawnionego do stosowania osłon socjalnych i zgłosi ten fakt pracodawcy zobowiązanemu do wypłacania zasiłku socjalnego, przysługuje jednorazowa odprawa za-

siłkowa w wysokości stanowiącej iloczyn 50% kwoty przyznanego zasiłku socjalnego i liczby pełnych miesięcy, które pozostały do końca okresu, na który zasiłek przyznano.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 3 lutego 2000 r.

Minister Gospodarki: w z. *A. Skowrońska-Luczyńska*

766

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 12 lipca 2000 r.

w sprawie ustanowienia nieautomatycznej rejestracji obrotu w przywozie niektórych towarów.

Na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 4 i art. 10 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do dnia 31 grudnia 2000 r. ustanawia się nieautomatyczną rejestrację obrotu w przywozie na polski obszar celny odzieży używanej i innych artykułów używanych — kod PCN 6309 00 00 0.

§ 2. Określa się minimalną ilość towaru, na jaką może być udzielone pozwolenie na przywóz, w wysokości 20 ton.

§ 3. Na osoby dokonujące przywozu na polski obszar celny towarów, o których mowa w § 1, nakłada się obowiązek składania, co 30 dni, licząc od dnia wydania pozwolenia, sprawozdań z wykorzystania udzielonego pozwolenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

767

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 27 lipca 2000 r.

w sprawie wykazu dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz odzieży używanej i innych artykułów używanych.

Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym (Dz. U. Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorca ubiegający się o wydanie pozwolenia na przywóz odzieży używanej oprócz wymogów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 24 grudnia 1997 r. w sprawie poleceń na przywóz towarów na polski obszar celny lub wywóz towarów z polskiego obszaru celnego (Dz. U. Nr 162, poz. 1126), jest obowiązany przedłożyć kopię dokumentu potwierdzającego poddanie przez kontrahenta zagranicznego odzieży używanej dezynfekcji i dezynsekcji.

2. Dokument, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę lub imię i nazwisko oraz adres kontrahenta zagranicznego,
- 2) wielkość ładunku poddanego dezynfekcji i dezynsekcji,
- 3) określenie metody przeprowadzenia dezynfekcji i dezynsekcji.

3. Dokument powinien być opatrzony czytelną pieczęcią odpowiedniego organu lub instytucji, które przeprowadziły dezynfekcję i dezynsekcję.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*